

[Poul Møller.]

i disse 2-3 uger kan prøve på at blive færdige med en udligningsordning, der er anderledes end den, den højtærede indenrigsminister foreslår. Den højtærede indenrigsminister tvinger os derfor til at sige ja eller nej til et lovforslag, som han selv må erkende er et temmelig dårligt forslag, der ikke er nogen løsning på problemet. Den højtærede indenrigsminister har jo heller ikke lagt sig fast på, at dette er løsningen. Den højtærede indenrigsminister mener selv, at det er en midlertidig løsning, og at det er en dårlig løsning, ellers ville der ikke være nogen grund til for indenrigsministeren i dag at bebude, at der vil komme en mere saglig og rigtigere løsning af problemet.

Jeg erkender naturligvis, at den højtærede indenrigsminister personlig kun har haft kort tid at arbejde i, men jeg havde håbet på, at man, når man i en regering med samme flertal så ofte skifter indenrigsminister, i hvert fald havde haft så megen kontinuitet i ministeriet, at arbejdet kunne fortsætte næsten uden at blive berørt af ministerskifterne. Den højtærede indenrigsminister er jo kommet til et helt nyt område, og derfor skal man vel bære over med ham personligt. Til gengæld må jeg sige, at det er trist, at han har bragt folketinget i denne situation, og det er kedeligt, at han ikke har kunnet finde på noget bedre end det, folketinget her stilles over for. Det ville i hvert fald have været rigtigere, hvis den højtærede indenrigsminister havde fremsat dette lovforslag for en eller to måneder siden; der skal jo ikke megen indsigt i problemerne eller megen originalitet til for at fremsætte et lovforslag som det foreliggende. Det kunne have været fremsat så betids, at folketinget i hvert fald havde haft mulighed for at undersøge, om vi kunne have fundet på noget, der var bedre end det, ministeren selv mener er ringe.

Med hensyn til den plan, ministeren nu offentligt fremsætter om en regionalkommune, vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning. Jeg tror, vi er mange herinde, der føler, at det er nødvendigt at finde frem til et vidt udbygget samarbejde mellem hovedstadens kommuner om løsningen af en lang række problemer. Men jeg tror også, vi er mange, der vil advare den højtærede

indenrigsminister imod at tro på, at en mastodontkommune kan løse problemerne. Den skitse til en regionalkommune, som den højtærede indenrigsminister har fremsat i en artikel, der i dag er offentliggjort i en af hovedstadens aviser, er, så vidt jeg kan skønne, faktisk kun den gamle indlemmelsesplan, der er genoptaget. Jeg forstår derfor i og for sig meget vel den støtte, som denne plan har fået af socialdemokratiets ordfører på Københavns rådhus, hr. Børge H. Jensen, som fremhæver regionalkommunen på kommunesamfundets, kommuneforbundets, bekestning. Planens realisation vil nemlig betyde, at København med det store indbyggerantal vil komme til aldeles at dominere de problemer, der skal løses i hovedstadskommunerne. Mit partis indstilling er den, at vi ønsker det videst mulige samarbejde mellem hovedstadskommunerne, men vi ønsker ikke diktat fra den ene kommune til den anden. Vi ønsker ikke at række hånd til en ordning, der giver mulighed for, at vi får en mastodontkommune, som i virkeligheden er uden sammenhæng med det kommunale selvstyre idé. Hvis man spurgte mig personlig, om Københavns kommune er for stor eller for lille, ville jeg sige, at den snarere er for stor end for lille i forhold til de kommunale opgaver og i forhold til ideen i det kommunale selvstyre. Ved nu at gøre denne hovedstadskommune til en kommune, der skal omfatte hele området, opnår man kun, at kommunens borgere kommer fjernere fra deres kommunalbestyrelse og deres kommunale tillidsmænd, og at der bliver mindre interesse for det kommunale selvstyre i hovedstadsområdet.

Den indlemmelse, der for flere år siden blev opgivet, bør ikke komme ind ad bagdøren, men det må blive folketingets opgave til sin tid at finde en løsning, der sikrer, at der bliver et samarbejde, og helst så jeg, at kommunerne kunne løse dette problem uden tingets medvirken.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om hans tanker om en regionalkommune er blevet behandlet eller skal behandles i den kommunalkommission, der er nedsat.

Vedrørende det lovforslag, som ministeren har grebet til i sin mangel på mulighed for at nå at udforme sit eget forslag betids — eller måske fordi ministeren endnu ikke